

Sygn. akt II C 965/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz – Motyk

Protokolant: Marta Gurtat

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko M. Ś. i A. Ś.

o pozbawienie wykonalności

I pozbawia wykonalności do kwoty 70 000zł (siedemdziesiąt tysięcy złotych) tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 31 października 2014 roku sygn. akt I Nc 232/14 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 4 grudnia 2014 roku;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od pozwanych M. Ś. i A. Ś. na rzecz powoda K. B. kwotę 3214zł (trzy tysiące dwieście czternaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 965/15

UZASADNIENIE

W dniu 23 marca 2015 roku K. B. wniósł pozew przeciwko P. Ś., w którym domagał się pozbawienia wykonalności w zakresie kwoty 75 000zł tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Okręgowy w Kielcach w dniu 31 października 2014 roku, sygnatura akt I Nc 232/14, któremu w dniu 4 grudnia 2014 roku nadana została klauzula wykonalności. Nadto powód wniósł o pozbawienie wykonalności postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe z dnia 6 lutego 2015 roku, sygnatura akt KM 2373/14, przyznającego na rzecz P. Ś. zwrot wynagrodzenia radcy prawnego w postępowaniu zabezpieczającym w wysokości 1 800zł oraz ustalającego koszty postępowania zabezpieczającego w sprawie w wysokości 6 233,67zł. Powód oparł powództwo na zarzucie częściowego spełnienia świadczenia do kwoty 75 000zł, wskazując, iż przed wydaniem w/w nakazu zapłaty dokonał w dniu 8 października 2014 roku zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 5 000zł, później zaś w okresie od 8 listopada 2014 roku do 15 grudnia 2014 roku wpłacił pozwanemu łącznie kwotę 70 000zł. Jednocześnie Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe wszczynając egzekucję uwzględnił jedynie kwotę 24 900zł tytułem wpłat dokonanych przez powoda. (pozew, k. 1-11)

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie sprawdził wartość przedmiotu sporu i określił ją na kwotę 83 034zł oraz stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi. (k. 45)

W dniu 23 kwietnia 2015 roku pozwany P. Ś. zmarł. Postanowieniem z dnia 2 września 2015 roku postępowanie w sprawie na podstawie art. 174§1 pkt 1 k.p.c. zawieszono oraz na podstawie art. 180§1 pkt 1 k.p.c. podjęto z udziałem M. Ś. i małoletniej A. Ś., jako spadkobierców zmarłego P. Ś. (k. 90).

Pozwane wniosły o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwane akcentowały, iż P. Ś. we wniosku egzekucyjnym złożonym w dniu 22 grudnia 2014 roku wskazał na fakt zapłaty dokonanej na jego rzecz przez powoda kwoty 70 000zł, w tym wpłaconej przed wszczęciem postępowania zabezpieczającego kwoty 24 900zł, nie domagając się wyegzekwowania kwoty 70 000zł. W dalszej mierze pozwane podniosły, że wpłata kwoty 5 000zł dokonana została przed wniesieniem pozwu w sprawie I Nc 232/14 oraz zaprzeczyły, aby kwota ta dotyczyła zobowiązania objętego ww. nakazem zapłaty, podkreślały również że fakt ten powinien być przedmiotem rozpoznania w sprawie I Nc 232/14. (odpowiedź na pozew, k. 76-77; e-protokół z dnia 14.10.2016 r.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 października 2014 roku P. Ś. wniósł do Sądu Okręgowego w Kielcach pozew przeciwko K. B. o zapłatę kwoty 295 000zł.

W dniu 31 października 2014 roku Sąd Okręgowy w Kielcach, w sprawie oznaczonej sygnaturą akt I Nc 232/14, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał K. B. aby zapłacił na rzecz P. Ś. kwotę 295 000zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 10 888zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

K. B. nie wniósł zarzutów od w/w nakazu zapłaty i nakaz uprawomocnił się z dniem 21 listopada 2014 roku. Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2014 roku Sąd Okręgowy w Kielcach nadał klauzulę wykonalności ww. nakazowi zapłaty w całości.

[dowody: kopia nakazu zapłaty z dnia 31.10.2014 r. wraz z klauzulą wykonalności, k. 20]

Po wydaniu nakazu zapłaty w sprawie I Nc 232/14 Sądu Okręgowego w Kielcach, K. B. w okresie od dnia 8 listopada 2014 roku do 15 grudnia 2014 roku zapłacił P. Ś. łącznie kwotę 70 000zł tytułem zaspokojenia zobowiązania objętego nakazem zapłaty, w tym:

- w dniu 8 listopada 2014 roku dokonał przelewu kwoty 10 000zł,
- w dniu 18 listopada 2014 roku dokonał przelewu kwoty 9 900zł,
- w dniu 27 listopada 2014 roku dokonał przelewu kwoty 20 000zł,
- w dniu 5 grudnia 2014 roku dokonał przelewu kwoty 15 100zł,
- w dniu 13 grudnia 2014 roku dokonał przelewu kwoty 11 000zł,
- w dniu 15 grudnia 2014 roku dokonał przelewu kwoty 4 000zł.

[dowody: potwierdzenia wykonania przelewu, k. 12-17]

Wcześniej, w dniu 8 października 2014 roku, K. B. dokonał przelewu na rzecz P. Ś. kwoty 5 000zł tytułem zaspokojenia zobowiązania objętego późniejszym nakazem zapłaty.

[dowody: potwierdzenie wykonania przelewu, k. 18; wniosek egzekucyjny z dnia 22.12.2014 r., k. 83-84]

Na wniosek P. Ś. jako wierzyciela, na podstawie w/w nakazu zapłaty, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie K. K. prowadził przeciwko powodowi postępowanie zabezpieczające w sprawie

o sygn. akt KM 2373/14. Postępowanie to zakończone zostało w dniu 6 lutego 2015 roku wydaniem postanowienia w tym przedmiocie oraz w przedmiocie ustalenia kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu zabezpieczającym na kwotę 1 800zł i kosztów postępowania zabezpieczającego w sprawie w wysokości 6 233,67zł.

W toku postępowania zabezpieczającego i po wydaniu ww. tytułu wykonawczego, P. Ś. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie K. K. wniosek z dnia 22 grudnia 2014 roku o przekształcenie postępowania zabezpieczającego o sygn. akt KM 2373/14 w postępowanie egzekucyjne oraz o wszczęcie i przeprowadzenie egzekucji z zabezpieczonego majątku dłużnika w celu wyegzekwowania kwoty zasądzonej ww. nakazem, pomniejszonej o wpłatę:

- 24 900zł – dokonaną przez K. B. bezpośrednio na konto wierzyciela przed wszczęciem postępowania zabezpieczającego,
- 20 000zł – dokonaną na konto wierzyciela w dniu 27 listopada 2014 roku,
- 15 100zł – dokonaną na konto wierzyciela w dniu 5 grudnia 2014 roku,
- 11 000zł – dokonaną na konto wierzyciela w dniu 13 grudnia 2014 roku,
- 4 000zł – dokonaną na konto wierzyciela w dniu 5 grudnia 2014 roku.

Wnioskiem egzekucyjnym P. Ś. objął także kwotę 10 888zł, przyznaną tytułem zwrotu kosztów procesu, kwotę 60zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania klauzulowego, kwotę 6zł z tytułu opłaty kancelaryjnej, a także zwrot wszelkich poniesionych przez wierzyciela kosztów postępowania zabezpieczającego.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie K. K. w dniu 2 stycznia 2015 roku wszczął egzekucję przeciwko K. B. w sprawie o sygn. akt KM 2646/14, przy czym w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji jako należność główną podlegającą egzekucji wskazano kwotę 270 100zł. W toku przedmiotowego postępowania komornik dokonał nowego zajęcia ruchomości powoda, zajętych już w postępowaniu zabezpieczającym i obwieszono o ich licytacji, z czego część została sprzedana w tym trybie. Postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 2646/14 nie zostało zakończone i na dzień 19 stycznia 2015 roku jako wysokość wierzytelności podlegających zaspokojeniu wskazano kwotę 240 164,98zł.

[dowody: protokoły sprzedaży ruchomości, k. 21-22; kopia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, k. 24, 129; kopia postanowienia z dnia 06.02.2015 r., k. 25; obwieszczenie o licytacji, k. 26, 38-40, 130-133; protokół zajęcia ruchomości, k. 27, 134; protokół nowego zajęcia ruchomości, k. 28; wniosek egzekucyjny z dnia 22.12.2014 r., k. 83-84]

W dniu 23 kwietnia 2015 roku P. Ś. zmarł, a spadek po nim na podstawie ustawy nabyły w udziałach po 1/2 części żona zmarłego M. Ś. oraz małoletnia córka A. Ś..

[dowód: kopia odpisu skróconego aktu zgonu, k. 80; odpis aktu poświadczenia dziedziczenia, k. 81-82]

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony, których autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i jednocześnie nie wzbudziła wątpliwości Sądu, a nadto przedłożone przez powoda dokumenty dotyczące prowadzonego postępowania zabezpieczającego i egzekucyjnego znalazły odzwierciedlenie w aktach postępowania egzekucyjnego KM 2646/14. W pozostałym zakresie przedłożona dokumentacja nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd pominął również wniosek powoda o przesłuchanie go w charakterze strony. Wyjaśnić bowiem należy, że dowód z przesłuchania stron ma charakter fakultatywny, subsydiarny i symetryczny. Wprost z treści przepisu art. 299 k.p.c. wynika, że jego przedmiotem są wyłącznie niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Postępowanie dowodowe doprowadziło zaś do jednoznacznego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługuje w części na uwzględnienie.

Powód domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Okręgowy w Kielcach w dniu 31 października 2014 roku w sprawie I Nc 232/14, któremu w dniu 4 grudnia 2014 roku nadana została klauzula wykonalności, w części, tj. w zakresie kwoty 75 000zł, a także pozbawienia wykonalności postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe z dnia 6 lutego 2015 roku w sprawie KM 2373/14 w przedmiocie kosztów wykonania zabezpieczenia.

W związku z tym w pierwszej kolejności odwołać się należy do treści art. 840§1 k.p.c., regulującego przesłanki powództwa przeciwegzekucyjnego. Zgodnie z powołanym przepisem, w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu (zob. art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw), dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1)przeciży zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2)po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3)małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

W drodze powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia tej wykonalności. Przedmiotowe powództwo zapewnia dłużnikowi merytoryczną obronę przed egzekucją poprzez możliwość kwestionowania w jego drodze zasadności lub wymagalności obowiązku stwierdzonego tym tytułem. (zob. uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192; wyrok SN z dnia 21 lipca 1972 r., II CR 193/72, OSNC 1973, nr 4, poz. 68; postanowienie SN z dnia 24 sierpnia 1973 r., II PZ 34/73, LEX nr 7295; postanowienie SN z dnia 18 marca 1971 r., I CZ 110/70, LEX nr 6896). Przedmiotem sporu w sprawach z powództwa z art. 840 k.p.c. jest wykonalność tytułu wykonawczego. Wyrok pozbawiający tytuł wykonawczy wykonalności uniemożliwia egzekucję na podstawie takiego tytułu. Zadaniem powództwa opozycyjnego nie jest weryfikacja prawidłowości prawomocnego orzeczenia, które – w braku odmiennych unormowań – wiąże sąd rozpoznający to powództwo (por. A. Marciniak, K. Piasecki: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do art. 730–1088. Tom III, komentarz do art. 840 k.p.c., Legalis).

Jak już wcześniej wskazano, powód oparł powództwo na zarzucie częściowego spełnienia świadczenia do kwoty 75 000zł, podnosząc, iż przed wydaniem nakazu zapłaty dokonał w dniu 8 października 2014 roku zapłaty na rzecz P. Ś. kwoty 5 000zł, później zaś w okresie od 8 listopada 2014 roku do 15 grudnia 2014 roku wpłacił poprzednikowi prawnemu pozwanych łącznie kwotę 70 000zł, co doprowadziło do częściowego wygaśnięcia zobowiązania.

Nie jest przedmiotem sporu stron, iż wykonanie zobowiązania jest jedną z okoliczności, o których mowa w art. 840§1 pkt 2 k.p.c., na których opierać się może powództwo opozycyjne.

Okolicznością bezsporną i znajdującą potwierdzenie w zgromadzonych dowodach pozostawało istnienie tytułu wykonawczego wydanego przeciwko powodowi w postaci ww. prawomocnego nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności oraz fakt spełnienia po wydaniu nakazu zapłaty a przed wszczęciem postępowania

egzekucyjnego części roszczenia objętego w/w tytułem w kwocie 70 000zł. Podobnie niesporny był fakt wszczęcia na podstawie wymienionego tytułu przeciwko powodowi jako dłużnikowi postępowania zabezpieczającego, a następnie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie K. K. i kontynuowania owego postępowania, w którym – jak wynika z protokołu nowego zajęcia ruchomości (k. 28) – na dzień 19 stycznia 2015 roku jako wysokość wierzytelności podlegających zaspokojeniu wskazano kwotę 240 164,98zł.

Sąd podkreśla, iż art. 840§1 pkt 2 k.p.c. odnosi się tylko do zdarzeń powstałych po powstaniu tytułu egzekucyjnego, a więc zarzut wykonania zobowiązania może dotyczyć tylko okresu po powstaniu tego tytułu, a gdy tytuł egzekucyjny stanowi orzeczenie sądowe – okresu po zamknięciu rozprawy. Z tych przyczyn, co do faktu zapłaty przez powoda na rzecz poprzednika pozwanych łącznie kwoty 70 000zł można mówić o zdarzeniu wymienionym w art. 840§1 pkt 2 k.p.c. uzasadniającym powództwo opozycyjne. Przy tym oceny tej nie zmienia fakt, że wierzyciel, składając wniosek egzekucyjny uwzględnił na poczet należności wynikającej z ww. tytułu wykonawczego powyższe należności wpłacone przez powoda. Zaliczenie wymienionych wpłat na poczet roszczenia wynikającego z tytułu wykonawczego wydanego w sprawie I Nc 232/14 Sądu Okręgowego w Kielcach stanowiło, w ocenie Sądu, zaspokojenie P. Ś. jako wierzyciela poza postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym przeciwko powodowi jako dłużnikowi i jako takie, co do zasady nie zniweczyło potencjalnej możliwości żądania wykonania tego tytułu.

Wyjaśnić bowiem należy, że powództwo przeciwegzekucyjne może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2002 roku, I PKN 197/01, Wokanda 2002/12/27). Powództwo przeciwegzekucyjne dopuszczalne jest także w przypadku, gdy świadczenie dłużnika zostało spełnione w części. Powyższe warunkuje bowiem zakres uwzględnienia powództwa, nie przekreśla jednak jego celu, jakim jest uniemożliwienie prowadzenia egzekucji świadczenia, które zostało spełnione w całości bądź w części. Istotne jest to zwłaszcza w sytuacji, gdy część spłat nastąpiła poza postępowaniem egzekucyjnym, a powód zarzuca ich niezaliczenie lub nieprawidłowe rozliczenie przez wierzyciela, oraz w ramach wielu toczących się na podstawie różnych tytułów postępowań egzekucyjnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19 grudnia 2014 roku, I ACa 6/13, LEX nr 1649202). W sytuacji gdy wierzyciel zostaje zaspokojony poza postępowaniem egzekucyjnym, w drodze dobrowolnego spełnienia świadczenia przez dłużnika, nie gaśnie wykonalność tytułu wykonawczego i istnieje potencjalna możliwość jego wykonania (wszczęcia postępowania egzekucyjnego). Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jest dopuszczalne, a podstawę takiego żądania stanowi nastąpienie po powstaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie, w całości lub w części, wygasło (art. 840§1 pkt 2 k.p.c.). Takim zdarzeniem jest niewątpliwie spełnienie świadczenia przez dłużnika (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 stycznia 2014 roku, I ACa 901/13, LEX nr 1428189; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2005 roku, V CK 296/05, LEX nr 179714, PiZS 2006/5/37). W powyższym kontekście dla realizacji powództwa opozycyjnego nie ma również znaczenia okoliczność, że Komornik Sądowy ostatecznie wszczął egzekucję przeciwko powodowi w sprawie o sygn. akt KM 2646/14, obejmując ją kwotą 270 100zł tytułem należności głównej.

Podsumowując, zapłatę dokonaną w okresie od dnia 8 listopada 2014 roku do dnia 13 grudnia 2014 roku kwoty 70 000zł na rzecz P. Ś., przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, należało uznać za skuteczną podstawę do żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności z uwagi na nastąpienie po powstaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie w części wygasło (art. 840§1 pkt 2 k.p.c.).

Odmiennej oceny wymaga natomiast zapłata w dniu 8 października 2014 roku kwoty 5000zł. Powód twierdził, iż uiszczając tę kwotę dokonał spłaty części długu i w ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, brak jest podstaw by takie twierdzenie powoda podważać. Powód przedstawił bowiem potwierdzenie wykonania przelewu w kwocie 5 000zł na rzecz P. Ś. (k. 18), a pozostałe dowody nie pozwalają uznać, że powód posiadał inne zobowiązania wobec P. Ś., poza zobowiązaniem objętym spornym nakazem zapłaty. Jednocześnie uwagi wymaga, że we wniosku egzekucyjnym P. Ś. jako wierzyciela uwzględniono wpłatę 24.900 zł dokonaną przez powoda bezpośrednio na konto wierzyciela przed wszczęciem postępowania zabezpieczającego, co odpowiada sumie wpłat dokonanych w dniu 8 i 18 listopada 2014 roku oraz właśnie analizowanej wpłaty w kwocie 5 000zł. Niemniej okoliczność ta, na gruncie art. 840§1 pkt 2 k.p.c., nie może stanowić skutecznej podstawy powództwa opozycyjnego. Jak już bowiem wcześniej

wspomniano, art. 840§1 pkt 2 k.p.c. odnosi się tylko do zdarzeń powstałych po powstaniu tytułu egzekucyjnego, zarzut wykonania zobowiązania może dotyczyć tylko okresu po powstaniu tego tytułu, a gdy tytuł egzekucyjny stanowi orzeczenie sądowe – okresu po zamknięciu rozprawy. Nakaz zapłaty, przeciwko któremu nie wniesiono skutecznie zarzutów ma zaś skutki prawomocnego wyroku (art. 494§2 k.p.c.) i przy orzekaniu na podstawie art. 840§1 pkt 2 k.p.c. uwzględnia się wyłącznie zdarzenia, które nastąpiły po wydaniu tego nakazu. W konsekwencji, Sąd rozpoznający powództwo opozycyjne, nie wzrusza ustaleń stojących za prawomocnym orzeczeniem ani nie wydaje odmiennego rozstrzygnięcia co do roszczenia procesowego istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy. W związku z tym oparcie powództwa przeciwegzekucyjnego na zarzucie spełnienia świadczenia (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.) jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy zarzut ten - ze względu na ustanowiony ustawą zakaz - nie mógł być rozpoznany w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny (zob. wyrok SA w Warszawie z dnia 22 grudnia 2014 r., I ACa 994/14, Legalis nr 1186919; por. także uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r., III CZP 16/12, OSNC 2012/11/129 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 marca 2014 r., I ACa 1255/13, LEX nr 1451719). Z twierdzeń pozwu wynika, że powód zapłacił na rzecz P. Ś. kwotę 5000zł przed wydaniem nakazu zapłaty. Oznacza to, że mógł (żaden z przepisów proceduralnych nie wyłączał takiej możliwości) i powinien podnieść zarzut częściowego spełnienia świadczenia w zarzutach od nakazu zapłaty. Skoro pozwany tego nie uczynił, doprowadzając do uprawomocnienia się w całości owego nakazu, okoliczność ta nie może stanowić podstawy powództwa opozycyjnego. Tym samym, zdaniem Sądu, powództwo w tej części nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu brak jest również podstaw do uwzględnienia powództwa w zakresie żądania pozbawienia wykonalności postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe z dnia 6 lutego 2015 roku, w sprawie KM 2373/14, w przedmiocie kosztów wykonania zabezpieczenia. Zgodnie z art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, chyba że ustawa stanowi inaczej. Tytuł egzekucyjny to z kolei dokument urzędowy stwierdzający istnienie i zakres nadającego się do egzekucji roszczenia wierzyciela i jednocześnie istnienie oraz zakres obowiązku prawnego dłużnika. Tytułem takim nie jest zaś ww. postanowienie komornika. Na podstawie art. 770 k.p.c. w zw. z art. 743 k.p.c. komornik ustala bowiem wyłącznie wysokość kosztów wykonania zabezpieczenia w drodze postępowania egzekucyjnego, natomiast rozstrzygnięcie o nich wydaje sąd w postanowieniu kończącym postępowanie w sprawie, w której udzielono zabezpieczenia (por. art. 745 k.p.c.). Powyższe dotyczy każdego zabezpieczenia – konserwacyjnego, jak i nowacyjnego, gdyż w omawianym zakresie k.p.c. nie wprowadza żadnego rozróżnienia (post. SN z 15.4.2011 r., III CZP 13/11, Legalis). Innymi słowy, komornik może tylko ustalić koszty wykonania zabezpieczenia, nie jest natomiast władny orzec kto te koszty ma ponieść, gdyż zgodnie z art. 745 KPC, rozstrzygnięcie w tym względzie należy do sądu (wyr. SN z 26.1.2001 r., II CKN 366/00, Legalis). W konsekwencji, odmiennie niż w przypadku prawomocnego postanowienia komornika w przedmiocie kosztów egzekucji, powyższe postanowienie nie stanowi tytułu egzekucyjnego, nie jest mu nadawana klauzula wykonalności i nie może tym samym w ogóle objęte żądaniem powództwa opozycyjnego. Właściwym środkiem jego kwestionowania jest zaś skarga na czynności komornika (art. 767 k.p.c.)

Podsumowując, na podstawie powołanych przepisów Sąd, w pkt. I wyroku pozbawił wykonalności do kwoty 70 000zł tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 31 października 2014 roku, sygn. akt I Nc 232/14, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 4 grudnia 2014 roku, z uwagi na nastąpienie po powstaniu tytułu wykonawczego zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania we wskazanym zakresie. Sąd oddalił natomiast powództwo w pozostałym zakresie, o czym orzeczono w pkt. II wyroku na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. a contrario.

Sąd orzekł o kosztach procesu na mocy art. 100 oraz art. 101 k.p.c.

Jak już wcześniej wskazano, Sąd uwzględnił powództwo jedynie w zakresie żądania pozbawienia wykonalności ww. tytułu wykonawczego do kwoty 70 000 zł, co obligowało do stosunkowego rozdzielenia kosztów między stronami. Istotne jest jednak, że pozwane potwierdziły fakt zapłaty przez powoda kwoty 70 000zł, to samo uczynił poprzednik prawny pozwanych we wniosku egzekucyjnym. Jednakże nie było kwestionowane przez wierzyciela i pozwane jako spadkobierczynie wierzyciela, iż Komornik Sądowy wszczynając egzekucję przeciwko powodowi w sprawie o sygn. akt KM 2646/14 uwzględnił jedynie fakt wpłaty w wysokości 24 900zł, z czego tylko dwie wpłaty w kwocie 10.000 zł i 9.900

zł stanowiły zdarzenia, o których mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., akceptując wszczęcie i kontynuowanie postępowania egzekucyjnego o pozostałą część należności zasądzonych tytułem wykonawczym. W związku z tym uzasadniony jest wniosek, że pozwane w zakresie żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego dały powód do wytoczenia powództwa co do kwoty 50 100zł (70 000zł – 19 900zł). Ostatecznie więc uznać należy, że powód powinien otrzymać od pozwanych zwrot 60% (50 100zł/83 034zł) poniesionych kosztów procesu. Odpowiednio, pozwane powinny otrzymać od powoda zwrot 40% poniesionych kosztów procesu. Na koszty procesu poniesione przez powoda składały się zaś: kwota 4 152zł uiszczona tytułem opłaty od pozwu, wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 3 600zł (ustalonej na podstawie §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17zł. Powodowi przysługiwał zatem od pozwanych zwrot kwoty 4 661zł (60% x 7 769zł). Koszty procesu poniesione przez pozwane obejmują z kolei wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 3 600zł (ustalonej na podstawie §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804) oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17zł. Pozwanym przysługiwał więc od powoda zwrot kwoty 1.447 zł (40% x 3.617 zł). Po potrąceniu powyższych wzajemnych należności stron z tytułu kosztów procesu, należało zasądzić od pozwanych na rzecz powoda z tytułu zwrotu kosztów procesu kwotę 3 214zł, o czym orzeczono w pkt. 3 wyroku.